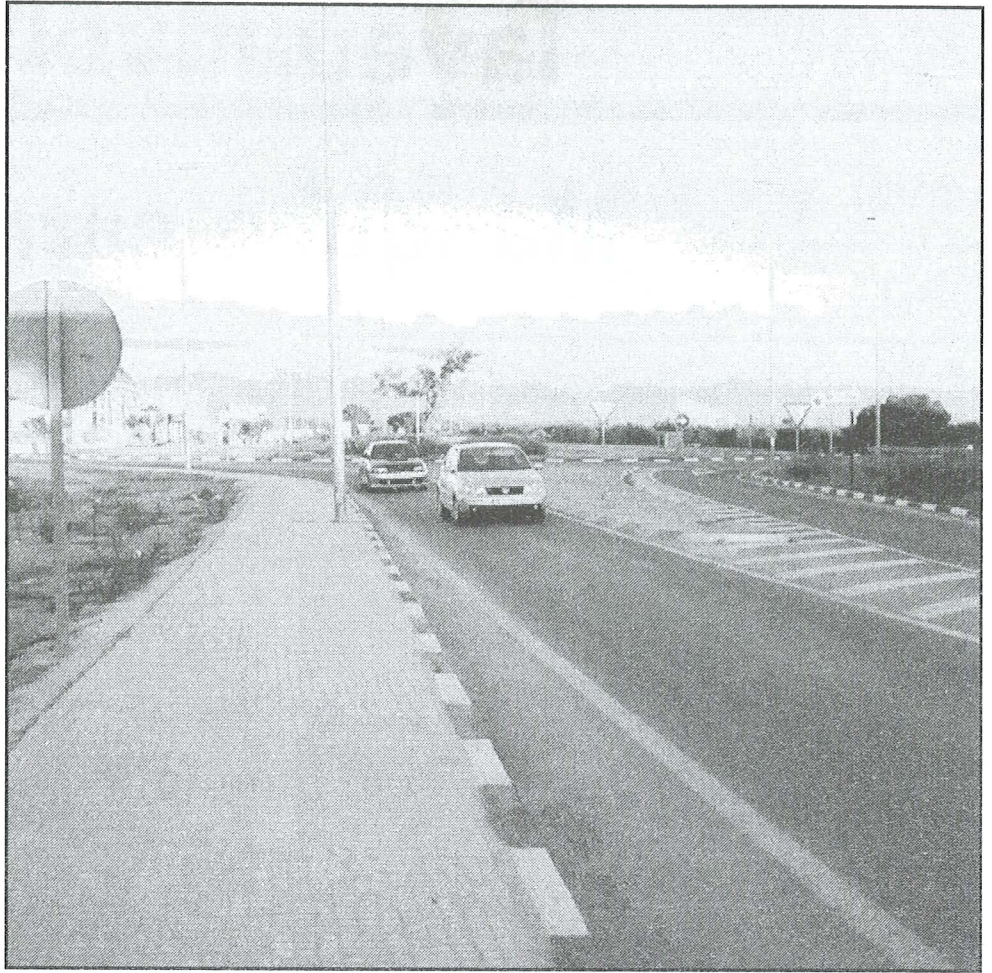

La Veu de Benicarló

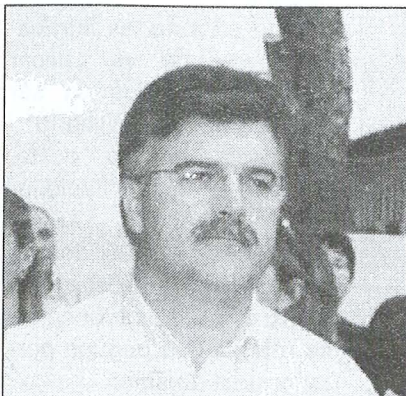
Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 7 de febrer de 2003 • Núm. 371 • Any IX • 0.75 Euros

Desídia

Manquen carreteres

EN BONES CONDICIONS

**El PSPV troba
en Enric
Escuder el
seu candidat**

**Actes del Dia
per la Pau a la
nostra localitat**

**Presentació de
Els Cremats i
El Campanar**

Manquen carreteres en

El Bloc Nacionalista Valencià va emplaçar aquesta setmana al grup municipal del Partit Popular de Benicarló i, més en concret, a l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo.

TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa **garcia**

A Jaime Mundo li demanen que pressione a l'administració corresponent amb la finalitat que es pugui resoldre **"el dèficit estructural que té actualment la ciutat"** amb els accessos al polígon, la carretera de Benicarló a Peníscola i la saturada nacional 340, entre els punts més negres.

El Bloc va recordar que fa ja dos anys aquest partit va presentar una moció a l'Ajuntament amb la finalitat d'ampliar i millorar la carretera que enllaça Benicarló amb Càlig i que, al mateix temps, comunica la ciutat amb el polígon industrial. Un vial que manca d'il·luminació, de voral, cuneta i que posseeix una calçada estreta **"tenint en compte l'elevat tràfic de camions i vehicles que cada dia es**

produeix". Precisament, aquest vial s'ha convertit, al costat de la carretera d'enllaç entre Benicarló i Peníscola, en un dels eixos més destacats en l'àmbit de les infraestructures del Partit Popular per a les pròximes eleccions. Davant aquesta situació, els nacionalistes van recordar que fa dos

anys ja van presentar una moció a l'Ajuntament perquè s'endrecés aquest vial, però l'equip de govern va imposar la seva majoria absoluta i van rebutjar la iniciativa dient que aquesta necessitat ja es tenia en compte des de la Generalitat; **"encara que la realitat és que hem arribat al**

2003 i vam continuar de la mateixa manera, tot va ser una mentida" es lamenta l'edil del Bloc Jose Antonio Roig. Assegura que **"aquesta carretera és un dels punts més negres de la xarxa viària de Benicarló"** i que massa gent ha mort allí, l'última fa tan només un parell de mesos. Per l'altra banda, afirmava que amb l'arranjament del vial s'impulsaria també el polígon industrial de la ciutat de Benicarló, del que està a punt d'iniciar-se la segona fase.

Una altra de les infraestructures que va criticar durament el Bloc va ser l'enllaç entre Benicarló i Peníscola per la costa. Segons el regidor nacionalista, Francesc Xavier Rodríguez, és inútil desenvolupar un Pla Estratègic de Turisme si es manca de carreteres que puguin portar aquest turisme.

El Bloc va criticar durament l'enllaç entre Benicarló i Peníscola

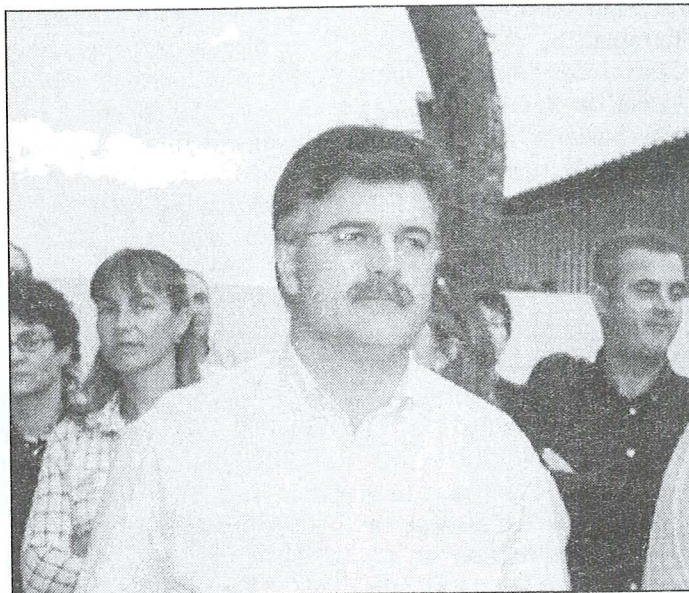
Enric Escuder, candidat del PSPV a l'alcaldia

Després d'estar diversos anys allunyat de la política activa, Enric Escuder ha tornat a la palestra i, en aquest cas, encapçalant la llista electoral del PSPV-PSOE a Benicarló.

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisagarcia

Assegura que s'ha tornat a "il·lusionar, en veure propostes noves que treure endavant, i a pensar que Benicarló té una gran potencialitat que no s'ha desenvolupat". En aquest sentit, Escuder va explicar que s'han estat celebrant diverses reunions amb diferents associacions i sectors professionals amb la finalitat de traçar "un programa adequat amb totes les necessitats dels ciutadans que esperen també que un gran equip pugui portar-lo a terme". Per això, considera que l'objectiu del PSPV és "començar el segle amb una proposta que beneficie bàsicament a les persones". El candidat socialista assegura que la participació ciutadana

serà un dels eixos principals del programa "el problema és que tots l'esmentem, però elaborar un mecanisme perquè existeixi un bis a bis entre institució i ciutadà, això és altra història", és per aquesta raó que Escuder

aposta per elaborar un reglament de participació ciutadana que serà el qual propicie un millor servei per part de l'Ajuntament i consegüentment una millora de la qualitat de vida del ciutadà. Per altra banda, el document programàtic farà

especial incidència en l'educació "una de les propostes que farem- explica Escuder- és la d'obrir els centres educatius dotze hores al dia, ja que el ritme de vida de les famílies ha canviat i els horaris de treball també, pel que com institució pública hem d'oferir un servei a aquests pares". Les polítiques d'integració per a la immigració, i la seguretat també tindran una importància destacada en el programa socialista.

La presentació d'Escuder com a cap de llista per a les properes eleccions municipals va tenir lloc en el marc de la visita del diputat al congrès Jordi Sevilla. Sevilla va participar en el cicle de conferències un projecte il·lusionant parlant de municipalisme.

Accidents

TEXT: noemíoms

La policia local de Benicarló va intervenir la matinada

del dissabte passat en tres accidents de tràfic. Un d'ells va acabar amb la detenció del conductor per

conduir sota els efectes de l'alcohol. Els fets es van produir en el carrer Hernán Cortès a les 4.30 hores.

Detenció del conductor per conduir begut

ESTELLER IMPORT
Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 370.

TEXT: el lector

Quina llàstima, senyora Garcia. El tema de la setmana passada es prestava a moltes coses, però principalment es mereixia un bon editorial. Una vegada més, de l'únic lloc on podem treure alguna opinió editorial és de la secció "carxofa i panissola". Això és seriós? L'editorial és una secció que no ha de faltar mai a cap publicació, encara que només siga per a desitjar-nos una venturosa setmana i molta salut. Jo li preguntaria una certa continuïtat en aquest assumpte.

"Torna Jaime Mundo"

Ja se n'ha tornat a anar de viatge? -em preguntava en veure la portada. Però no, resulta que es torna a presentar a l'alcaldia, a veure si amb una mica de sort es pot jubilar d'alcalde i li queda una pagueta ben apanyadeta. Ràpidament faig memòria i recordo una entrevista que se li va fer en aquestes mateixes pàgines al senyor Mundo on declarava categòricament que, sens dubte, aquesta seria la seua darrera legislatura a l'ajuntament de Benicarló, que ja s'ho volia deixar. Algun lector ben intencionat ha pogut pensar que els afiliats de Benicarló han votat

i han escollit candidat, que una vegada més la democràcia ha funcionat i que Jaime Mundo s'ha sentit recolzat per una aclaparadora majoria d'afiliats que li han mostrat el seu suport incondicional, i que no s'ha pogut negar davant l'evidència. Però no. Don Carlos Fabra va parlar i va dir que el seu candidat indiscutible és Jaime Mundo i que, a més a més, compta amb totes les seues benediccions. **"Carlos Fabra confirma Jaime Mundo"**, diu a les pàgines 2 i 3. El mateix que fan els bisbes, però sense sacrament. La paraula de don Carlos és la llei. Diu que encara falta el vist-i-plau del comitè electoral, però que amb el seu suport i el del mateix comitè electoral no hi haurà cap problema. Per acabar el seu panegíric, un avís per a navegants. Que tinguen tots en compte que el partit popular mana a la Diputació, Generalitat i Govern de l'Estat, i que si un dels interlocutors té una ideologia diferent a la nostra, no hi haurà pluja de milions perquè no ens entendrem tan bé o, senzillament, no ens entendrem. Visca la democràcia i l'estat de dret. Ara, que pensant-ho bé, els socialistes van fer el mateix i

també van ser criticats per l'oposició. A la pàgina següent apareixen els candidats del Bloc i PSOE. No és difícil suposar que un dels tres serà el proper alcalde de Benicarló, perquè Esquerra Unida només podria assolir un escó simbòlic i del partit que només apareix quan hi ha eleccions no sabem absolutament res.

He llegit amb un interès extraordinari la notícia de "Benicarló a FITUR". A banda dels dos errors que es poden apreciar a la foto, dins el curt text he trobat les següents paraules: epr, tmabé, restuarant, bnada, aspecto i proyectar. Després d'estudiar-les detingudament he arribat a les següents conclusions: Primera, "tmabé" i "bnada" són paraules provinents d'alguna llengua indígena de l'Àfrica equatorial, per exemple de Fernando Poo. Segona, "restuarant" és la correcta pronunciació de la paraula francesa "restoirant". Tercera, "aspecto" i "proyectar" han hagut de sortir del diccionari valencià-català. I quarta: no he pogut esbrinar el significat de les sigles "epr".

Tira-li falles. No m'agrada el nom de la que es va presentar dissabte a la tarde. Almenys es podrien

normalitzar una mica. Tu calla. Jo a callar i aguantar. Una vegada més he llegit l'interessant article de Josep V. Taus. No ho entenc. Tant que es parla d'internet i de la finestra oberta al món i ara resulta que alguns governs, com ara el xinès, tanquen a la presó el seus ciutadans pel simple fet de pulsar unes tecles per a estar informats del que passa en el seu país. Occident no diu res. És clar, la Xina és el mercat del món amb major potencial de creixement. Primer de tot, el negoci.

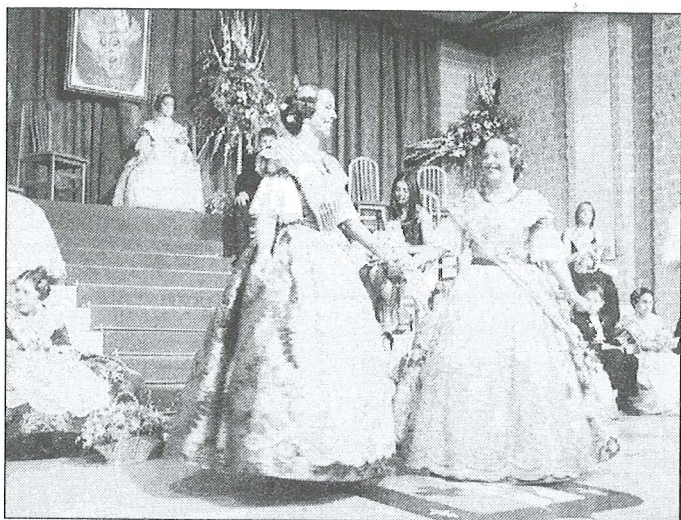
És impressionant la foto de les ovelles corrent en direcció als nostres pelegrins. Si en lloc de ser ovelles arriben a ser banyuts cèrvols, potser no hi hauria instantània.

Magnífiques les col·laboracions setmanals restants. He trobat a faltar Tolito. Però una setmana de descans tampoc va malament.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Una vegada més els del futbol. Ara resulta que l'entrenador del Benicarló és López López i van líders a la classificació. Per si no n'hi havia prou, embruten el nom del gran poeta J.R. Jiménez. ja està bé, dona.

Tira-li falles. No m'agrada el nom de la que es va presentar dissabte a la tarde. Almenys es podrien normalitzar una mica. Tu calla. Jo a callar i aguantar

Els Cremats aposta per la joventut

La falla més jove de Benicarló, la falla els Cremats va presentar dissabte als seus càrrecs.

TEXT: redacció

FOTOS: Il·luisa **garcia**

D'aquesta manera, Carme Albiol Borràs va acomiadar el seu regnat imposant-li la banda a la seva successora Ana Garcia Cerdà i convertint-la des d'aquell moment en la fallera major de Els Cremats per al 2003. Per l'altra banda, una trista i emocionada Cristina Lambies Sánchez va passar el testimoni a Irene Bielsa Tafalla, proclamant-la, d'aquesta manera, fallera major infantil del 2003. També va cedir el seu càrrec José Bonich Castaño en aquest cas al seu germà Óscar Bonich Castaño. Així mateix, va ser nomenat com president d'honor del 2003 Daniel Roca Alberich. La joventut de la falla els Cre-

mats també va quedar manifesta amb el nomenament de les padrines de l'entitat del 2003. En aquesta edició, la padrina de la falla serà Verónica Marí Martí, mentre que el càrrec de padrina del foc ha recaigut en Sylvia Petite Masip, i Verónica Estri Gea ha estat elegida padrina de l'estendard. Al capdavant de l'entitat continua un any més Hector Palomo Albert.

L'encarregada de conduir l'acte va ser Sonia Ferrer, mentre que el mantenedor, que va continuar amb la bona tradició de la falla en aquest aspecte, va ser el torreblanquí Santi.

L'acte, com sempre, va cloure sense utilitzar l'himne regional, atorgant-li en canvi durant la presentació protagonisme als dolçainers.

L'acte va cloure, un any més, sense utilitzar l'himne regional

El Campanar es presenta

La falla el Campanar que presideix Martín García va presentar diumenge al matí els càrrecs.

TEXT: redacció

FOTOS: Il·luisa **garcia**

D'aquesta manera, Lara Moliner Domingo va prendre el relleu de Patricia Ibáñez Villarino com a fallera major de l'entitat passant aquesta última a ser reina del foc 2003. Per altra banda, Bàrbara Ruiz es va acomiadar del títol de fallera major infantil per a ser investida com nova reineta del foc. Al capdavant del càrrec de màxima

representant infantil queda ara Alicia Fuster Camós a qui acompanya com faller major infantil Isaac Moliner Domingo, germà de la fallera major.

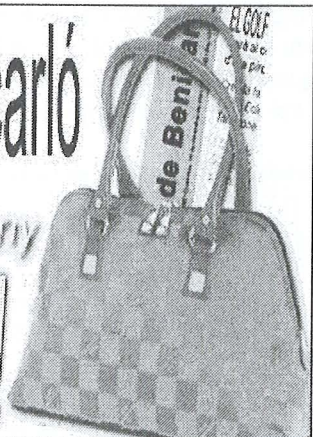
Com noves bandereres de l'entitat, es troba la padrina de l'estendard Bàrbara Martín Febrer i la padrina de la falla del 2003, Gemma Paradas Caballero. El mantenedor de l'acte de presentació va ser l'exalcalde de Benicarló Francesc Colomer Sánchez.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

371

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

POLÍTICA

De geriàtrics i accesos

L'aprovació de la proposta d'exposició pública de la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana per a poder construir un geriàtric en la zona del camí Artola de Benicarló

TEXT: redacció

L'aprovació de la proposta d'exposició pública de la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana per a poder construir un geriàtric en la zona del camí Artola de Benicarló va ser el punt del dia més conflictiu de la sessió plenària que es va celebrar el dijous a la nit a Benicarló. Amb aquesta modificació puntual del pla, es pretenia afavorir la possibilitat d'ampliar la volumetria del centre, ja que segons destacava el regidor d'urbanisme benicarlano, Juan Antonio Mañá, l'empresa és una concessionària de la conselleria i el projecte s'empara en una normativa d'interès comunitari. El punt va ser aprovat amb els vots del Partit Popular ja que PSOE i Bloc van decidir abstenir-se.

Des de les files socialistes, el regidor José Escribano assegurava que no estava d'acord perquè aquesta aprovació significava realitzar **"una nova modificació del pla General quan s'havia acordat un any abans formar una comissió de planejament"** amb la finalitat de reformar el Pla General. D'altra banda, des del Bloc, el seu portaveu en la comissió d'urbanisme, Josep Antoni Marqués no entenia **"la premsa que havia per fer l'exposició pública quan encara no es disposa de cap document segellat que**

certifiqui que GeroCentros del Mediterrani S.L és l'empresa concessionària". A més, Marqués va assegurar que en la modificació del pla s'inclou des de la zona de la ratlla del terme fins el barranc Aiguaoliva, és a dir, els límits municipals, pel que se li va reclamar a l'equip de govern que quedés contemplada en l'expedient una adequada delimitació. Tant PSOE com Bloc, es van mostrar crítics amb el fet que sent una empresa concessionària del Generalitat només una plaça de cada tres es destine a fins socials.

Un altre dels punts que es va tractar en la sessió va ser el dictamen de la proposta d'aprovació del PAI sector 9º, Palmar, és a dir, els accessos al Centre Comercial Costa de Azahar. En aquest sentit, es va anunciar que es construiria una rotonda deprimida i s'elevaria la carretera nacional 340. Unes mesures que es prenen amb perspectiva a la construcció de l'autovia de la plana, vial que permetrà reduir el flux de tràfic rodant de la N-340.

La proposta va ser aprovada per unanimitat en el consistori i ara haurà de ser la comissió d'urbanisme de Castelló la que es manifeste en referència a això. Una vegada més, l'afluència de públic, integrant de les diverses plataformes ciutadanes afectades pels PAIs va ser destacable.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 JOSEP BARRA
 VICENT BORRERO
 NOEMÍ OMBRI
 RAMON PARÍS

Fotografia
 i JOAN

ficació del Pla General d'Ordenació
camí Artola de Benicarló.

Opinió

Carxofa i panissola

La proposta va ser aprovada per unanimitat en el consistori i ara haurà de ser la comissió d'urbanisme de Castelló la que es manifeste

CARXOFA

Per a la falla Els Cremats, per continuar fidel a la seua manera de veure el món i no deixar-se portar per tendències que res tenen a veure amb Benicarló.

PANISSOLA

Per a l'Ajuntament de Benicarló, que encara no s'ha pronunciat al voltant de la cancel·lació del viatge de la Coral Kylix a Itàlia. ¿Què ens amaguen?

MANS UNIDES/

A fi de poder difundir el missatge de la campanya 44 que acabem de començar, ens complau invitar-los a la conferència organitzada per Mans Unides Benicarló titulada "El desenvolupament, camí cap a la pau" que celebrarem el pròxim dissabte 8/2/2003 a les 19:00 al saló d'actes de Caixa Rural Benicarló. Serà a càrrec de Pilar Vila-San Juan, religiosa de la congregació de Jesús i Maria que desenvolupa actualment el seu treball a Pakistan. Ens parlarà de com el desenvolupament i la pau caminen junts. No hi ha pau sense desenvolupament i no és possible el desenvolupament sense condicions de pau. Esperant la seua assistència, els saludem molt cordialment.

Lliurament a Forés Diseño del certificat de Qualitat ISO 9001.

SUSANNA ANGLÉS,
BERÀ, PERE BAUSÀ,
AS, XAVIER BURRIEL,
S. CARLES LLUCH,
GREGORIO SEGARRA

LLUÏSA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 5

Etapa 5: Real de la Jara - Monesterio

TEXT: tonyofibla

Sortim pel camí que encara avui se'l coneix amb el nom de la Plata i al poc temps creuem un rierol que marca l'entrada a Extremadura. A la dreta tenim el castell de las Torres marcant un pas fronterer on, suposem, es cobraven els aranzels. Caminant, caminant vaig pensant amb el ciclista d'ahir, Ferran, però no li comento res a Vicent. Ja ens agarrarà, doncs segons ens va dir fa el camí i no va per la carretera. Passen les hores i no ens avança, i quan anem a entrar a Monesterio li dic a Vicent: "Ahir Ferran et va vendre la cabra".

- Que vols dir? - diu ell.

- Ni bicicleta ni a peu. El tio aquest va en cotxe. Tu li vas veure la pinta. Els ciclistes van cremats pel sol i després d'etapes com les últimes, estan socarrats.

- Pot ser tingues raó.

El camí des d'El Real va entre carrasques i sureres que poc a poc en van aclarint fins que apleguem a la finca del Culebrín on tot són prats. Ací podem veure, que no visitar, l'ermita moderna de sant Isidre. Passada la carretera de la Llerena anem per un camí paral·lel a la nacional 630 entre eucaliptus. Després la creuem i seguim pel cordel (un cordel és una via pecuària més estreta que una cañada). Passat el Cerro de la Cruz veiem el

poble i al cap de pocs minuts entrem a Monesterio.

El nom del poble li ve del monestir de la Verge de Tentudía construït al segle XV i d'estil mudèjar. Està situat al punt més alt de la província de Badajoz, però el nostre camí no passa per aquest lloc.

A l'església cal destacar els retaules de Sant Agustí, de Sant Jaume Matamoros i el del altar major el tema principal d'aquest és la representació de l'Arbre de Jessé. Tots aquest retaules estan fets amb manises.

L'alberg està a les dependències de la creu roja i pel que es pot llegir al llibre de pelegrins quan hi

havia voluntaris els caminants estaven molt ben atesos. Ara, des de que s'ha acabat això de la mili, allí no hi ha ningú però es veu que l'assemblea local està funcionant i les dependències estan en bon estat.

Monesterio és un poble gran amb una important indústria derivada del porc ibèric. Només t'apropes al poble ja veus un munt d'empreses dedicades al porc i dins del poble està ple de tendes per a la venda d'aquests productes derivats.

No podem evitar la temptació. Per la tarde, després de passejar pel poble ens comprem una bona ració de pernil, chacinas - embo-

tits - i una botella de vi. No ha sigut massa fàcil comprar el pernil i els embotits ja que a la majoria de tendes ens venen els xoriços sencers cosa que no volem ja que per a sopar els dos és massa i si ens en sobra molt, per demà, tot és pes. I el que és pitjor, dins la motxilla amb aquestes calors es poden fer malbé. Sopem a l'alberg, les dependències de la Creu Roja. Ens posem les botes. Vicent es gita de seguida, jo vaig a fer una passejada per a pair el sopar. Pensàvem que ens moriríem de calor per aquestes terres però la veritat és que no se'n passa. Aquesta nit fa molt bon estar.

Incendi

TEXT: redacció

Divendres a la vesprada es va declarar un incendi en una coneguda panaderia del carrer Cessar Cataldo de Benicarló. El foc es va originar en el forn de l'establiment per causes encara desconegudes. La combustió de material fibrós va fer que el fum completament negre i altament tòxic provocarà afectacions importants en el local de venda al públic, així com en els dos habitatges superiors.

Natura

TEXT: redacció

L'Ajuntament de Benicarló ha distribuït un total de mil arbres, 800 pins i 200 carrasques, entre els diferents centres escolars de la ciutat i diverses associacions que també han volgut col·laborar. Enguany s'han triat el camp de tir de la Basseta, la fossa del Pastos i les immediacions del poblat ibèric del Puig de la Nau com a llocs per efectuar el repoblament d'arbres.

Per cert, que aquells que han plantat en la zona del puig han tingut l'oportunitat de realitzar una visita pel jaciment.

josep sanAbdon

Els dies gloriosos

¿Pepsi o Coca-Cola?

1-I-2003

Entro a l'any nou llegint Memòries de un bufón d'Albert Boadella, on el fundador de "Els Joglars" repassa bona part de la seua vida i les vicissituds que ha passat la banda - com ell diu - al llarg de la seua perllongada existència. M'han interessat sobretot les seues teories teatrals i la seua reivindicació de la tradició, ataca sovint les avantguardes que han servit per donar moltes vegades gat per llebre. Si avantguarda significa anar al davant qui és més avantguardista ¿Velázquez o Tàpies? És la pregunta suggerent i provocadora que ens formula Boadella.

Albert Boadella és l'autor/director espanyol que millor ha aconseguit l'efecte catàrtic que propugnaven els clàssics, les seues obres produeixen sempre una reacció en l'espectador, no conec tota la seua producció, però a mi m'han entusiasmat "M7 Catalònia" o "Daaalí", m'han inquietat "Laetius" o "Olimpic man moviment", o m'ha decebut "Els virtuosos de Fonteneblau" per un excés de grolleria.

2-I-2003

Joan Perucho parla per a "La Vanguardia": *"El espejo es una superficie plana que refleja al que mira y también su entorno. Refleja la realidad. Pero ¿qué hay detrás de los espejos? No se sabe, se adivina. Sólo los santos o los poetas saben que está la grandeza del infinito"*. La literatura de Perucho ens transporta sovint al que hi ha a l'altre costat del món, sap veure la grandesa de l'infinit, i llegint-lo ens sentim viure l'ànima i per moments experimentem les sensacions dels sants i dels poetes.

3-I-2003

Sucoses declaracions al setmanari "El Temps" de Chantal Mouffe, professora de teoria política al Centre for The Study of Democracy a la Universitat de Westminster, i especialista, pel que se'n diu, en l'estudi dels partits populistes de dretes a Europa, aquest fenomen diu la professora Mouffe que es produeix per les polítiques de consens al centre entre conservadors i socialdemòcrates i ho expressa d'una manera ben gràfica: **"...avui en dia en la política democràtica la possibilitat d'escollir que hi ha és la mateixa que entre Pepsi-cola i Coca-cola. I tu no pots mobilitzar la teva passió per escollir entre Pepsi i Coca-cola, per això cada vegada hi ha més gent que es desinteressa de la política perquè no se'ls ofereix una alternativa real. Això en un primer moment duu a l'apatia, però aquesta apatia pot ser molt fàcilment transformada per un partit populista amb un líder carismàtic"**.

Ara que s'acosten eleccions sovintegen els populistes, no només ens les grans esferes del poder, sinó també en els pobles i ciutats. Sovint sentim declaracions de candidats que afirmen no ser de dretes ni d'esquerres, que només estan disposats a treballar pel poble. ¿Treballar pel poble? Permetiu-me la boutade ¿Què porta més treball organitzar un concert de David Bisbal o un de Jordi Savall? L'elecció no és neutra, i suposa una enorme càrrega d'ideologia. Treballar no és cap virtut, sinó el tipus de treball que es fa.

laveudebenicarlo@eresMas.com

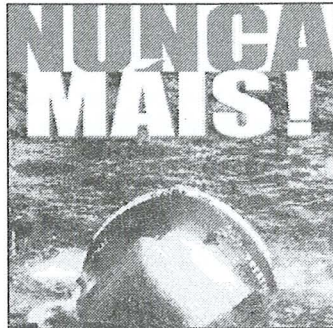
EL TEU SETMANARI

La ciència del Prestige (2)

L'esperança del ministeri de Foment, enviant el Prestige a 250 quilòmetres de la costa, era que, si s'enfonsava, el fuel solidificaria als 3600 metres de profunditat i quedaria inert de forma permanent.

TEXT: perebausà

L'estat d'una substància —sòlid, líquid o gas— depèn de la seva composició, la temperatura i la pressió. El Prestige transportava fuel pesant i, a 3600 metres sota la mar, hi ha una temperatura de 2,6°C i una pressió de 360 atmosferes. Una atmosfera equival al pes de l'aire que tenim a sobre nostre. L'institut francès del Cedre agafà una mostra de fuel del Prestige i el va sotmetre a eixes condicions de pressió i temperatura. Determinà que fins i tot en eixes condicions el fuel (1,012 g/ml) serà menys dens que l'aigua (1,045 g/ml) i, sempre que pugui, sortirà a la superfície. Recents estudis del CIEMAT —institut del CSIC, Centre Superior d'Investigacions Científiques— han conclòs que el fuel que queda dins dels tancs es farà tant viscos com per no poder sortir per esclatxes de metre quan assolisca els 10°C. L'interior de la massa de fuel està a uns 50°C i es va refredar irradiant el seu calor cap a l'exterior; la seva alta viscositat impedeix el refredament ràpid mitjançant corrent del líquid. Es calcula que els tancs laterals arribaran als 10°C d'ací tres mesos i el central d'ací un cinc mesos. Fins aleshores, podrà continuar sortint fuel. Un estudi del Centre

Nacional d'Investigacions Metal·lúrgiques del CSIC ha conclòs que l'acció corrosiva de l'oxigen i del biòxid de carboni dissolts en l'aigua del fons acabaran desfent els tancs on s'emmagatzemen encara unes 50.000 tones de fuel en un període de 23 a 40 anys. Si no es fes res, possiblement aniria sortint petroli de forma intermitent per un període de molts anys. Hi ha actualment un petrolier enfonsat a més de 1800 metres a la mar del Japó. El govern nipó refusà intentar el rescat dels hidrocarburs que contenen els tancs que continuen fluïnt, i sortint a la superfície, des de fa anys.

El fuel és la fracció líquida més pesant obtinguda per destil·lació del petroli cru a les refineries. El cru és una barreja molt complexa d'hidrocarburs —gasos, líquids i sòlids— que s'extrau dels jaciments geològics. El fuel del Prestige, segons l'anàlisi efectuada per l'institut francès del Cedre, està format per més d'un 50% d'hidrocarburs aromàtics,

més d'un 20% d'asfalts i reïnes, sobre un 25 % d'hidrocarburs alifàtics i un 2,6% de sofre. És una mescla molt densa, amb molècules grans, que té poca tendència a evaporar-se, sols un 15%, quan en hidrocarburs lleugers com les gasolines es vaporitza més del 50% del volum en pocs dies. També té una gran viscositat, poca tendència a dispersar-se per l'aigua i sí a incorporar aigua —un 45% del volum— i formar una emulsió nomenada sovint "mousse de xocolata". Part dels hidrocarburs aromàtics presents en el fuel del Prestige, com el benzé o el tolué, poden causar càncers. La major part del fuel pesant és lentament biodegradable pels microorganismes del medi marí (12% al cap d'un mes segons proves de laboratori fetes pel CSIC). La quantitat de sofre —2,6%— del fuel és elevada; la Unió Europea ha establert un límit màxim de l'1% de sofre en els combustibles a partir de 2004. La utilització d'aquest tipus de fuel té dues destinacions, la combustió industrial de tèrmiques o forns, i combustibles de grans vaixells. El Prestige, durant dos anys, ha estat duent fuel pesant des de Letònia a Gibraltar per als petroliers que actuen com a benzineres flotants, ancorades a la badia del Penyal. En la singladura del

seu naufragi anava cap a Singapur.

La destinació dels hidrocarburs vessats en mar oberta està determinada per processos com l'evaporació, dissolució i dispersió en l'aigua, formació d'emulsions, degradació pels microorganismes i adherència a partícules i sedimentació en el fons. Aquests processos venen condicionats per la composició del vessament, pel dinamisme marí i pel tipus de microorganismes existents. En mareas negres més típiques, al cap d'uns tres mesos en la mar, no queda més del 15% del volum original del vessament. El que resta són boles de substàncies asfàltiques que es dipositen en les platges. L'evolució és més complexa i lenta si la marea negra arriba a les costes.

La composició del fuel del Prestige no augura una degradació ràpida. A mesura que el fuel es va envellint, s'evaporarà un 15% del volum i la resta formarà una emulsió amb una duplicació del volum inicial per incorporació d'aigua, l'anomenat "mousse de xocolata".

Els efectes de la marea negra del Prestige i les mesures per pal·liar les conseqüències, des del punt de vista de la ciència, seran tractades en el tercer i darrer article d'aquesta sèrie.

CDB

Vídeos de primera

CD Benicarló, 2 - Massamagrell 2

Necessàriament he de començar amb un parell d'aclariments. Primer, la crònica (?) de la setmana passada va ser mutilada d'una manera traumàtica, tan mutilada que resultava difícil d'entendre res; són, possiblement, els gnoms de la impremta.

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Segon, la foto que acompanya el text és... de fa tres temporades, sempre em posen la mateixa; Adell -que ja fa dos anys que s'ha retirat- i el CD Benicarló jugant contra l'Albocàsser. Queda dit.

Diumenge passat, contra el Massamagrell (2 - 2) el Benicarló va perdre els dos punts més absurds, tragicòmics i desesperants que he patit en els últims temps. Vaig sortir del Municipal de la Carxofa amb la gola presa, del tot afònic i amb una cara de bobo més exagerada encara que de costum. Els valencianets van aconseguir l'empat de la manera més imbècil, estúpida i idiota (dispense la redundància) que he vist mai; si el CDB haguera marcat un gol així, li juro que haguera començat a rebolcar-me de riure, a burlar-me'n a dos mans de tots els altres, a ballar fins i tot. Com que nosaltres vam ser les víctimes de l'esperpèntic gol, em vaig desesperar, vaig bramar com un boig, vaig repetir amb força i ira diverses vegades el gentilici del nostre entrenador i vaig invitar el pobre senyor

a tornar-se'n al seu poble amb totes que les forces encara em permetien els meus malparats pulmons. I és que no hi ha dret que l'improbe esforç d'uns il·lusionats i il·lusionants futbolistes se'n vaja a pacte per una manca de concentració, especialment, de l'entrenador.

El Benicarló va començar apretant. Els de Massamagrell, més vells que veterans i dirigits des de la banda per un entrenador que es xumava un caliquenyó, es dedicaven a matar el partit, patada amunt, rebuig a la grada, pilotes fora en general. Però si serà trist el nostre destí que en una desavinença defensiva el col·legiat ens va xiular penal i se'ns van avançar en el marcador. Al cap de ben poca estona, l'imberbe linier de tribuna, bocamoll vocacional, es va xivar a l'àrbitre -que no havia vist res- que Kamal havia saludat efusivament el número vuit foraster i ens vam quedar amb només deu homes als vint minuts. Aquests lamentables afers van esperonar el nostre equip; Dario va esdevenir un baluard inexpugnable al mig del camp, Saül es va tirar l'equip a l'esquena i va

ser l'amo del cercle central, Raül va tornar a ser el mateix d'abans de la seua marxa al Vinaròs. El mateix Raül, arrencant per la banda dreta, que és el lloc on l'han de posar els entrenadors, va aconseguir igualar el marcador abans del descans.

La segona part no va tindre massa història... al principi. L'àrbitre anava repartint targetes (va passar de la vintena), els forasters van xutar dues vegades seguides al pal, nosaltres, també..., en fi, res que no resultara previsible. Encara va entrar el jove actor-futbolista Caspe en substitució del juvenil Javi Bueno i el col·legiat va expulsar un jugador de l'altre equip i també va amonestar per segona vegada Darío.

Faltant només un minut, un, i només amb nou homes, el Benicarló va aconseguir, en una magnífica jugada des de la banda de Raül que va culminar Caspe, desfer la igualada. Deliri a les grades, abraçades, bots... Tots els nostres jugadors, sorpresos ells mateixos de les seues aptituds, embeguts per l'emoció, es van adreçar a la banqueta local per celebrar-ho amb l'entrenador. Aquestes efusives manifes-

tacions de joia van ser aprofitades per l'equip visitant -amb la complicitat de l'àrbitre- per traure del centre del camp. Tots a córrer darrere els jugadors de l'altre equip, però, ai, no van ser a temps i ens van empatar. Ens van agafar amb els pixats al ventre que es diu. Ens van prendre el pa del saquet. De vídeos de primera, crega-s'ho. Sense solució de continuïtat vam passar del deliri a la ira, de la joia a la ràbia... Però és que l'entrenador, com a mínim, no s'ha d'estar per la feina? No els havia d'haver dit aquest home que ja ho celebrarien després amb la torrada de carn que els havia preparat la junta directiva? Quina badada! En fi, que feia dies que no l'agarrava tan grossa.

El Benicarló ha millorat, i molt. Els seus jugadors, tot i les circumstàncies que passa l'equip, han demostrat ser veritables "professionals", amb majúscules si convé. És més, si tinguérem un altre entrenador, no dubtaria gens a dir que la salvació és més que possible.

Diumenge vinent ens desplaçem al camp de la UD Vall d'Uixó. Si no guanyem no passa res, entra dins de la previsibilitat.

Diumenge vinent ens desplaçem al camp de la UD Vall d'Uixó. Si no guanyem no passa res, entra dins de la previsibilitat.

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Carreteres secundàries

[laveudebenicarlo@](mailto:laveudebenicarlo@eresMas.com)

[eresMas.com](mailto:laveudebenicarlo@eresMas.com)

E-MAIL DE CONTACTE